



שלום יהודה גראס אבדק"ק האלמין



בעהמח"ס: קובץ ספרי ארץ ישראל כ"ו חלקים, שמירת המצוות כהלכתן ח"ן חל', קובץ ספרי כשרות ג"ן חל', קובץ ספרי שחיטה כ"ו חל', קובץ ספרי ניקור ל"ג חל', קובץ ספרי שמירת שבת ד"ח, קובץ ספרי מקוואות ח"ח, שמירת הברית י"ח, דברי תורה עה"ת ז"ח, קובץ ספרי סת"ם כ"ב חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ י"ז חל', שכר ועונש ו"ח, שו"ת זבחו זבחי צדק ג"ח, אור הזוהר ה"ח, ועוד.

קהל עטרת ישעיהו האלמין • רחוב נחל לכיש 24/8 • רמת בית שמש

ב"ה, בית שמש, יום ה' כסלו תשע"ט לפ"ק

שפעת שלומים, וברכות ממרומים, יחולו מן שמיא על ראש ידידי הנאמן, כשני רענן, האי גברא רבא ויקירא יד"נ הרהגה"צ סיני ועוקר הרים, צדיק בדרכיו ותמים במעשיו, נודע לשם ולתהלה בשערים המצויינים בהלכה בהרבצת תורה, טהרה וקדושה לעדרים, דולה ומשקה מתורת רבותינו הקדושים, וכו', הרה"ח **מיכאל יצחק שמריהו הראל** שליט"א שזכה לזכות את עם ישראל בספר **הצניעות והמשיח** ועוד ספרים, להעמיד הדת על תקנה **בצניעות, שבת, מקוה, כשרות, בשחיטה, וסת"ם, וקדושת בית המדרש**, ועוד. והוציא ספרים רבים **שעל ידם השיב רבים מעוון**, ראה זוה"ק (פרשת נשא דף קכ"ח. וראה בסה"ק ישמח משה בהקדמה לנביאים וכתובים).

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את לימוד הזוהר בעולם ובחיבור הספרים והחבורות הרבים הן להלהיב ההמונים והן לתועלת הלימוד המקרבת הגאולה ואשרי חלקיכם.

נתעוררתי מאד מהמכתב **"קול קורא" ממרן שר התורה כ"ק האדמו"ר מגור** הבית ישראל זיע"א [אם הייתי יודע מהמכתב הזה הייתי מדפיס עשרות אלפים ממנו]. כשקראתי את כל הסיפור שהיה לו ממש כמו שקרה לרש"י הקדוש זי"ע, כל פעם כשקראתי את המכתב והסיפור – בכיתי, כי אמר **"שהחתימה נשארת חתימה"**, ובפרט כששאל 3 פעמים: **"מי זה הבחורה הזאת?"** ואמרו **"ש"זה הכלה"**, ואמר למחותנים שבעים שנה לא ראה אשה, ועכשיו הוא נכשל, ולא ידע למה נכשל, ואמר [א"ה בוודאי גילו לו מן השמים] הסיבה שנכשל היה בשביל, כדי שיצא במלחמה נגד הפאות, ולא ידע שזה פאה, כי הפאה נראת כמו שער, וגם האדמו"ר הגאון הקדוש רבי **אהרן מבעלזא** זיע"א אמר כשהעולם יהיה עולם יצאו נגד הפאה במקלות. [ראה בפנים הספר].

וב"ה זכיתי להיות אצל כ"ק מרן זי"ע בליל שבת וסעודה שלישית, הייתי אז ילד קטן בן שנתיים וחצי, וישבתי תחת השולחן ונתן לי בידו הקדושה שיירים, ואני חושב בזכות זה - זכיתי לצאת במלחמה נגד הפאות לפני 50 **שנה**, בפקודת מורי ורבי כ"ק האדמו"ר מסאטמר זיע"א, שאמר לי בשליחותו שאני אעשה כל מה שאפשר להוריד את הפאות שילכו במטפחת, וסיפר לי שבאירופה יצא במלחמות נגד הפאות, ואמר דרשות בבית מדרש ללכת במטפחת. אצל החסידים אמר ללכת במטפחת, ובבית מדרש של המודרניים – שהלכו בשערות גלויות אמר דרשה ללכת בפאה - [של אז].

וב"ה הדפסתי לפני חמישים שנה את הספר **"דת משה ויהודית"** 5000 עותקים, ואחר כך הדפסתי עוד הפעם את הספר הזה גם בלשון הקודש וגם באידיש, עם הוספות חדשות, ואחר כך הדפסתי 5 אלפים עותקים את התקנות של הסאטמאר רביה זי"ע, ואחר כך הדפסתי 5 אלפים, בעיתון "די תורה וועלד", 5 אלפים בידיש ועוד 5,000 בלשון הקודש, ואחר כך בעוד שני עיתונים [שלא זכור לי השם], וגם הדפסתי התקנות בספר "מנחת יהודה - מדריך לצניעות" גם בידיש וגם בלשון הקודש. ובעוד ספר "קדושת ישראל - הלכות יחוד השלם חלק ב, מדריך לצניעות". ובספר שבט מוסר ג' חלקים, כמדומה לי בפרק מג, ובספר קב הישר ג' חלקים באידיש, גם הדפסתי באריכות עם עוד הרבה הוספות על צניעות ועוד, **ובשנת תש"ס ב-250,000 דיסקים, לערך 500 ספרים על כל יסודי הדת, ובשנה אחר כך בערך הופיע 300,000 דיסקים שבכל דיסק היה 7,000 ספרים קוטנרסים וקול קורא'ס, וחלקו בכל העולם.**

וב"ה שהיום אחרי כל המלחמה שעשינו אלפי נשים בחוץ לארץ - הולכים במטפחת עד היום הזה. ואני תולה את המבצע והמלחמות שעשיתי בזכות הבעלזא רביה זי"ע - שאכלתי את השיירים שלו, שזה סגולה ליראת שמים כידוע. לכן שמחתי מאד שזכיתי שראיתי את הספר הזה, שיוצא מהצדיקים הקדושים מלאכי עליון, בעלי רוח הקודש, שכל העולם עמד עליהם, ואני מקווה שכל אחד שיראה את הספר הזה, עם כל גדולי ישראל, איך שצעקו ולחמו במסירת נפש נגד הפריצות של הפאה נכרית, בוודאי יעשו תשובה ולבשו מטפחת.

ובזכות הספר הזה נזכה שגם כאן בארץ ישראל יהיו אלפים בתים נאמנים בישראל, שהאנשים ונשים יבינו את גודל מעלת המטפחת וגודל הסכנה ללכת בפאה נכרית, וגם הדפסתי ספר "קיבלתי על עצמי", ששם כתבו מגדולי ישראל, כח הצדיקים הקדושים, מי שהיה לו מחלת הסרטן או איזה חולי בבית, כשקיבלו על עצמם להוריד את הפאה מיד נושעו, וגם מורי ורבי הצדיק הקדוש רבי משה אריה פריינד זי"ע ראב"ד העדה החרדית, וכ"ק מרן אדמו"ר מטאה"ש זי"ע, כשבאו אליהם חולים עם סכנת נפשות, היה אומר להם להחליף למטפחת, ואמר שהוא מבטיח שאם האשה תלבש מטפחת יהיה לה רפואה שלמה, ובאמת כך היה תיכף, שהיה לה רפואה שלמה.

ובעניין פריצות המלבושים לדאבוננו נזנח בדור הזה, הדפסתי כבר בספר קדושת ישראל - הלכות יחוד השלם - כמה קול קוראים מהבית צדק דירושלים עיר הקודש, קול קורא א' שנקרא "מודעה ואזהרה" משנת תרפ"ח, שחתומים על זה חמישה רבנים מהבד"ץ העדה חרדית. קול קורא ב' שנקרא כרוזא קורא בחיל, בשנת תרצ"ז, שחתמו עליהם 27 גדולי ישראל, שכתבו הגאונים הצדיקים: רבי פנחס עפשטיין גאב"ד ירושלים, רבי דוד יונגרייז, רבי ישראל זאב מינצברג, ועוד 24 גדולי ישראל. קול קורא ג' שנקרא "פסק הלכה" שחתומים עליהם הרבנים הצדיקים: רבי מרדכי ליב רובין, רבי יצחק פרנקל, רבי דוב צבי קארעלנשטיין, ואחר כך רבי יוסף חיים זוננפלד זי"ע א."

ועל הפסק הזה חתומים - עוד גדולי ישראל ב"טו"ב לחודש תמוז תש"ל, רבי פנחס עפשטיין, רבי דוד הלוי יונגרייז, רבי משה אריה פריינד, נאם ישראל באדמו"ר מהרי"ץ זצוק"ל דושינסקי, זי"ע א."

מה היה מגורמי השואה הנוראה!?

ה-פ-א-ה-.....!!!

"אם יתחילו הנשים ללבוש פיאות הדומות לשיער - יקום גוי ויחריב את העולם, וישמיד היהודים רח"ל" (ר' שמחה בונים מאוטוואק זי"ע)

"שמעתי מפיו של המשב"ק של הרה"ק ר' שמחה בונים מאוטוואק זי"ע - בנו של הרה"ק ר' מדלי מוורקא זי"ע, אחיו של הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשינוב זי"ע, ראש שושלת אמשינוב, -

שלפני עלותו לארץ הקודש - בשנת תרמ"ז - נתאספו כל גדולי האדמו"רים בביתו להיפרד ממנו, מצד אחד ישב הרה"ק בעל ה"שפת אמת" מגור זי"ע, ומצד שני ישב הרה"ק מאלכסנדר זי"ע, וכל החדר היה מלא בגדולי הצדיקים שבפולין, עד שלא הניחו לשום גבאי להיכנס לחדרו הקדוש מאפס מקום.

ובאותם רגעים נעלים טרם עלייתו לארה"ק, נעמד ר' שמחה בונים קאליש מאוטוואק זי"ע, ואמר לכל הצדיקים המסובים שם:

הנני רואה שהחלה להתפשט פריצות של לבישת 'פעל' (כעין חתיכת עור של כבש עם מעט צמר שהי' דבוק לעור, והניחו אותה בקצה המטפחת במקום שערות) דעו לכם שאם לא יעצרו פירצה זו, יבוא יום ויתחילו הנשים ללבוש ר"ל פיאות הדומות לשיער ואז יקום גוי ויחריב את העולם, וישמיד היהודים רח"ל. - כה דיבר הרה"ק, יותר מחמישים שנה לפני השואה הנוראה!!!

ידוע ששנים מועטות לאחר מכן היתה התדרדרות עצומה בענייני יהדות בפולין ובשאר אזורי אירופא, וגם בנושא כיסוי הראש חלה נסיגה נוראה, והסוף המר ידוע לכולם רח"ל. "

(מפי אחד מגדולי האדמורי"ם שליט"א שהורה לפרסם⁷ סיפור נורא זה)

וכמו שכתוב בעלון "איש לרעהו" (פרשת תולדות) "שלקראת מלחמת המפרץ התרה מרן הגרא"מ שך והתבטא, שהשוואה האיומה פרצה לאחר שהקב"ה האריך תחילה אף - נוכח העובדה שרוב נשות וילנה היו הולכות בגילוי ראש - אך לבסוף "גבי דיליה" [-גבה את שלו]

האמרי אמת כותב שהפירצה בצניעות גורם להרוס ח"ו את כל היהדות, (אוסף מכתבים עמוד ט"ז)

החפץ חיים זיע"א כתב במכתבו משנת תרפ"ד שכל הצרות באים בגלל חוסר הצניעות

המהרש"ם הכהו על התורה זי"ע כתב: !נשהדוש מהאשוויר נשאל אח אחו ההדוש "במה נלד להראת משיח? [והנשיר] רי החסידים ירהדו לפיוו והוא נשאל אוחה על כל המאדאס הארורים נשהולכות הנשים ומדמות עצמו לנשות עכו"ם וישאל כל אחד ואחד כאיזה ערלית הולכת אשתך? ולא יוכלו לעווח רלוח למשיח ואמר שרווחו על מה נשהולכות נשים בטעם עכו"ם בשייטל (פאה) ובכה על זה הרב מקאשנייב מאוד."

ובזוה"ק פרשת נשא (דף קכ"ב) ברעיה מהימנא מתואר הצ

רות הקשות שיהיה בגלות לפני ימות המשיח הן בגלות עשיו הן בגלות ישמעאל שנקראים כלב ונחש ומבואר בספרים הקדושים שישמעאל נקרא נחש ועשיו כלב, ונראה להסביר כי יש בחז"ל שאומרים לנחש מה הנאה יש לך שהנך יורק ומטיל ארס ובאמת כך רואים שהישמעאלים נהרגים ומתפוצצים כשהעיקר להרוג יהודים, ואילו עשיו לא יתאבדו ואת עצמם לא יהרגו בשביל יהודים. אלא ככלב. וע"ז מוסיף שם בזוה"ק "מי יוכל [בזמן שלפני המשיח להינצל באמונה] בגיניהם איתמר [בשבילם נאמר] והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר וכו' ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיינו הזוהר עצמו אומר שבזכות לימוד הזוהר הקב"ה יפקוד מהגלות] וכן בתיקוני זוהר סוף תיקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך כד איתשליא לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא ובגיניה [ויקרא כ"ה י'] וקראת דרור בארץ. ובסה"ק בני יששכר מאמר ט' אייר ל"ג בעומר מסביר שהאור הגנוז נחבא בתורה והוא מוסיף שר' שמעון גילה את האור הגנוז ולכן מדליקים אורות ומדורות עד שיתגלה אור משיח צדקנו כמאמר חז"ל ויאמר אלוקים יהי אור זה אור של משיח ובזכות התעסקות בהאור כי טוב וכו' נזכה לברכה לחיים ולאור לעיני כל ישראל. וגם כבודו הוציא הרבה ספרים ובו ליקט מגדולי ישראל מכל החוגים על חשיבות צניעות מאכלות אסורות וצניעות נגד הפאה הנכרית, ואשריכם שזכיתם לזה. ולכך מצוה גדולה לחזקו על הזיכוי הרבים הזה, וזכותו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי יגן עליו ועל כל משפחתו ולכל העוזרים לו.

ונוסף לזה מה שזכה לתקן בכשרות הסת"ם והמאכלים, לסקל הדרכים, ולהרים מכשולים, מהלכי תמימים, אשרי שלו ככה, כעמוד הברזל בל ימוט נגד רוח סערה של החדשות בכל הדברים הנוגעים לקדושת עם ישראל שהן יסוד היסודות עיקר העיקרים לקיומו של עמנו עם קדוש.

השי"ת יערה עליהם רוח טהרה ובינה שידעו ויבינו את אשר לפניהם לרומם ג' יסודי הדת להחזירה כבראשונה על תילה שיתנהגו כפי רצון תורתנו הקדושה כמקובל לנו מדור דור שלא ישנו אף כקוצו של יוד אף ממנהג קל. ויהי רצון שחפץ ה' בידו יצליח, להתריע ולהזעיק על אודות הזנחת בכשרות הסת"ם והבשר, אשר צריך לנוע אמות הסיפים של קהילות ישראל בכל אתר להקהל ולעמוד על נפשם שלא ישלטו בה הס"מ וחייליו כמבואר בספר "שמרו משפט" מגה"צ ר' עקיבא יוסף בעמ"ח לב העיברי וזל"ק: הגהצה"ק ר' נתן אדלר זלה"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם של הסט"א השורה על השו"ב"ם הפסולים בסוד על חרבך תחי' וכו' ואלמלא השיג כל רצונו

הי' בא משיח צדקינו, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והצריך לברוח מפפ"ד, ותלמידו הח"ס רץ אחריו כמה פרסאות וכו' עכ"ל (הובא בספר "משכיל אל דלי") עיי"ש באריכות.

וכ"כ כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וז"ל: ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החרیب את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר הירעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמי בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישטחו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעוונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שע"י בשר פיגול יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוה"ר ראינו עי"ז יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנו"ט על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל.

וידוע שמערמת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכ"מ מסיטרא דילי ועי"ז הכל ברשתו. וראה מש"כ בעל "תולדות יעקב יוסף" (פי' נשא בד"ה העולה) וז"ל: עתה התחכם היצה"ר שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דילי המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. וזה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש, וכבר מבואר בספר "שעי"ת לרבינו יונה" זצ"ל וז"ל: אם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו. (תואר משה פ"ז, בית יחזקאל, וראה ספר הלכות בדיקת הסכין בדיקת הסכין ובדיקת הריאה לרבינו יונה, וויען תרל"א) וכן מובא ב"תבואות שור" (על מסכת חולין) שהס"מ יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמול הרבה וכך יש לו הכל ברשותו. ובשו"ת "חת"ס" (או"ח סימן ר"ה) מבואר שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וז"ל: המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר) יושב על כסא של ג' רגלים. רגל א' החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל. רגל ב' שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל. רגל ג' סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים, ותו לא צריך לכלום, עכ"ל"ק.

וידוע שאם השוחט כשר אז אליהו בעיר, ואם ח"ו השוחט רע אז מלאך המות בעיר רח"ל, כמבואר בספר "אמרי צדיקים, דברי גאונים" (עמוד ה' עיי"ש באריכות), ומבואר בספר "שמחה בבשר" כי הפלא הוא שהרב או הרבי שמחזיק ידי השו"ב הפסול הוא אשם על כל האסונות שנמצאים בכלל ישראל, והאי עלמא כידוע עלמא דשיקרא, שאנו רואים בעוה"ר שנקטפים מהכלל ישראל בחורים וילדים ואברכים צעירים רח"ל, והרב המכשיר שמחזיק ידי השוחטים פסולים עומד וצועק כי האשם הוא הביטול תורה או הצניעות, וצועק ובוכה ובאמת היו כולם צריכים אז לצעוק בקול גדול על הרב הזה כי הוא הרוצח הנפש היקר ההוא. כמבואר ש"הצדיק אבד" למה בגלל ש"ואין איש שם על לב" לידע ולצעוק על האמת מי הרג באמת את הצדיק הקדוש הזה.

ובאמת כי האדם האוהב את הקב"ה באמת אי אפשר שלא יזעק ולא יצעק מרה כשרואה בני אדם מורדים בהקב"ה ומפטמים את גופם ודמם ונפשם ונשמתם עם אכילות של נבילות וטריפות ר"ל, אשר הן יסודי גופי התורה שבזה תלוי כל קדושת ישראל, ואם אינם מוחים בכל כוחם הרי נחשבים כאילו בעצמם אוכלים נבילות (כמבואר בשע"ת הנ"ל) ועוד כי כל אחד ערב בעד חברו.

ובספר הקדוש פלא יועץ, ערך שוחט, וז"ל: ולפי גודל הזהירות שצריך ומעוט הישוב וההכנה שיש באיזה ערים, אמינא דאכילת הבשר היא סכנה עצומה, והיא רעה גדולה אם נכשל באכילת אסור, שמתגדל הגוף באסור ונעשה גופו חתיכה דאסורא, ואיך יוכל להשיג ארחות חיים, סורו טמא קראו למו. ואשרי מי שיוכל לעמד ולהזהר שלא לאכל בשר כלל, או לפחות שלא לאכל כי אם בשר עוף, שיוכל להזהר לשחטו בישוב הדעת, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, ובפרט בדור יתום זה שרבו השוחטים בכפרים אשר אין יראת השם נגד פניהם ולא דעת ולא תבונה בהם לידע הדינים על ברין, ואינם יודעים לגע בספרים, רק מעט שלמדו קצת דינים בעל פה. והקולר תלוי בצואר השוחטים והמורים שנותנים כתב סמיכה בידם בלי בדיקה יפה יפה אם הם בקיאים ואם קדמה להם יראת חטא. טוב לגבר עובר ארח אשר הוא ירא את השם, אם אינו יכול לבדק את השוחט ולא קים לה בגוה, ימשך ידו ולא יאכל משחיטתו, כי רבה המכשלה בשוחטים כאלו. וכבר צוחו עלה קמאי ובתראי ואין תקנה עד שיתקן עולם במלכות שדי". ובערך בשר, כתוב: ובלאו הכי יותר טוב אם הוא באפשר לו לאכול לעולם בשר עוף, כי הוא נצול ממכשולות הרבה. ובערך טרף כתב: "והנה בקושי יוכל להמצא בהמה, שתהא נקיה מכל דבר רע ושתהא כשרה אליבא דכולי עלמא, ומי יוכל לעמד על המשמר על זה, לכן הנאני מנהג חסידים ואנשי מעשה, שראיתי שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף... ועיין שם עוד. ובערך שוחט כתב: ולפי גדל הזהירות שצריך ומעוט הישוב וההכנה שיש באיזה ערים, אמינא דאכילת הבשר היא סכנה עצומה, והיא רעה גדולה אם נכשל באכילת אסור, שמתגדל הגוף באסור ונעשה גופו חתיכה דאסורא, ואיך יוכל להשיג ארחות חיים, סורו טמא קראו למו. ואשרי מי שיוכל לעמד ולהזהר שלא לאכל בשר כלל, או לפחות שלא לאכול כי אם בשר עוף.

ומה מאוד יכאב לבנו בראותינו שרבים מבני עמנו אפי' אלו שמתפללים ג' פעמים בכל יום ושומרי מצוות, נכשלים במאכלות אסורות ומפטמים גם את נפש ילדיהם בכל מיני פטומי דטמאות ונבילות, אוי לעינינו שכך רואות. ומה יכאב לבנו שבעלי ההשפעה אינם מעוררים את לבב אחינו שלא יביאו ח"ו אסון עליהם ועל כלל ישראל על ידי אכילות נבילות וספיקי מאכלות אסורות כמבואר ברמב"ם ושו"ת דברי חיים הנ"ל.

ואסיים בדברי הקדוש "מהרש"ק" זי"ע בספרו (שו"ת טוטו"ד ח"א) וז"ל: ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה בשני עולמות, "והלוואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערת הרעה הזה מן העולם" וכן יאבדו כל אויביך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום. (דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת טוטו"ד ח"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו).

בספר שמירה טובה שהדפסנו בשנת תשמ"א ונדפס בסוף ספר קדושת ישראל הלכות יחוד השלם וז"ל: כה דברי רבנו יונה בשערי תשובה ג' על הפסוק לא תוכל להתעלם (שם כב). הוזהרנו בזה שלא להתרשל מהצלת ממון חברינו וכו', אף כי הוזהרנו להשתדל בהצלת חברנו ולשית עצות לעזרתם בעת צרתם. וכן כתוב (ויקרא יט) לא תעמוד על דם רעך. ואמר שלמה (משלי כד) התרפית ביום צרה צר כחך. פירושו - אם יש לך כח להציל בעצה או בהשתדלות ואתה מראה את נפשך שאין בך יכולת. יקצר כחך. מדה כנגד מדה. ונאמר אחריו (שם) כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תוכן לבות הוא יבין ונוצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו. הנה המניעה מן ההצלה ושית עצות על העזר הקב"ה יחשוב לו לעון כאילו עשה לרעהו רעה בפועל וכו', וזהו והשיב לו כפעלו, עכ"ל.

מזה אנו למדים כי אם האדם יכול לעזור לחבירו בעניני נצחיות, כגון להדריכו בדרך הישרה, דרך התורה, על ידי תוכחה, ולא עשה זאת נחשב לו כאילו עשה לרעהו רעה בפועל ממש כנ"ל. וזה מפני חומר העון של מניעת התוכחה, שעליו אמרו חז"ל "לא חרבה ירושלים אלא על שלא הוכיחו זה את זה (שבת קי"ט), הרי שחז"ל עברו בשתיקה על עונות חמורים של הדור ההוא והזכירו רק את הדבר הזה של אי קיום מצות שה של "הוכח תוכיח את עמיתך" (וירא יט, יז), וכל כך למה? מפני שהם מצאו כי זהו המפתח לכל העוונות כפי שאמרנו.

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקו ועמלו שיצא במלחמת קודש, ולעמוד בראש מערכת קדש זו להגן על קדושת בית המדרש, זוה"ק, מקוה, סת"ם, צניעות, וכשרות, שבת, ועוד, כמאמר הבעשטה"ק זי"ע על פסוק **"בזע"ם תצעד ארץ"**, ראשי תיבות **זע"ם** הוא **ז' ביחה ע' ירובין מ' קואות**, (ספר ברכות אברהם פ' ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בבעל שם טוב עה"ת פ' יתרו), והכוונה בזה, **דעל ידי שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבת, מסירים את חרון אף ה' מישראל ומעוררים רחמי שמים כי כשיש דין למטה אין דין למעלה** כמבואר בחז"ל. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וז"ל: **היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"ג (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל.**

ולסיום הדברים: **אעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנז, קדוש זה עבר על א"א, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא ה' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.**

ונסיים בדברי התנא אלקי רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, מי מטהר אתכם - אביכם שבשמים (סוף יומא), ובזכות זה יתקיים במהרה ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על הפסוק **"ורוח אלוקים מרחפת על פני המים** (בראשית א' ב'), **זו רוחו של מלך המשיח, היינו שבזכות קדושת וטהרת ישראל נזכה לביאת המשיח, עד כאן.**

וה' הטוב יהיה בעזרו לזכות את הרבים, ומגלגלים זכות ע"י זכאי, ויפוצו מעיינותיו חוצה בספריו היקרים, ויהא רעוא משמיא שיאריך ימים ושנים ומתוך נחת והרחבה יזכה עוד לזכות את הרבים ולהעמיד הדת על תילה, ויהי חלקי עימו, ובזכות זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו ונזכה מהרה לרגלי מבשר משמיע **"שלום"** על הרי **"יהודה"** וערבה לד' מנחת **"יהודה"** מנחת **"שי"** - בבהגוא"צ בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם.

עבד לעבדי ה'

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין

